

Başbakan'a açık mektup

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

Sayın Başbakan, Türkiye'deki siyasal olaylara belli bir tarih bilinciyle bakanlar sizin siyasette daima sorumluluk duygusuyla ve onun gerektirdiği kararları alarak hareket ettiğinizi bilirler. 12 Mart muhtırası

verildiğinde CHP Genel Sekreterliği'nden ayrılışınız, 12 Mart kumandanını cumhurbaşkanı seçmeniz için yapılan tehditlere 'Bana iki ölümden birini teklif ediyorsunuz, ben onurlu olanını seçeceğim' deyip boyun eğmeyişiniz, 12 Eylül'ün koyduğu siyaset yapma yasağını aşmak uğruna CHP Genel Başkanlığı görevinden çekilişiniz unutulamaz.

Bununla birlikte, sayın Başbakan, şu günlerde yaşanan olayları ve olumsuz gelişmeleri yeterince kavradığınızı söyleyebilmek bana güç görünüyor. Her şeyden önce hükümetin 'alternatifsiz' olduğunu söylemeniz demokratik değil; alternatifsizlik bir durum olsa da kavram olarak demokratik kabul edilemez. İkincisi, başbakanlıkta kalmak konusunda ortaya koyduğunuz tavır (haklı da olsa) en azından üslup olarak demokratik sayılamaz.

Daha önemlisiyse durumun altında yatan gerçekleri

ayırt ettiğinizi dile getirmemektir ve çok üzücü olan budur. Bugün ekonomiyi altüst eden krizin ve Türkiye'yi sarsan olayların asıl nedeni çok geniş ölçüde siyaset ve toplum arasında yaşanan gerilim, siyasetin artık toplumdan kopmuş bulunması, bütün bir demokratik sürecin ve anlayışın sadece basit bir seçim işlemine, salt bir parlamento ve hükümet oluşturma eylemine dönüştürülmesi, toplumun buna isyan etmesidir. Kirlenmiş siyaset ve siyasetçi, yaşanan temsil ve meşruiyet krizleri, akılcılıktan, saydamlıktan, hesap verirlikten uzaklaşılması sonucunda doğmuş güven bunalımı bugün ekonomik krizin arka planı ve onun ondan daha önemli öğeleridir. Mevcut seçim ve partiler yasası bu toplum-siyaset kopuşmasına yol açan temel araçlardır. Bugün Türkiye bir topyekûn dönüştürümü, yeni bir çıkışı ve siyasetin kendi kendisini yeniden üretmesini beklemektedir. Oysa siz tam da bu aşamada ekonomi dışındaki konularla ilgilenmenin yanlış tanı, yanlış tedavi olduğunu söyleyip, toplumda bu yönde yükselen talepleri anlayamadığınızı belirtiyorsunuz. Sayın Başbakan, işte sorun budur! Toplumun beklentisiyle siyasal kesim arasında, baş aktör olarak sizin sözlerinizle ifade edilen bu uyuşmazlık, bu kopukluktur.

Bu uyuşmazlıktan söz ederken ve toplumsal talebi vurgularken sokaklara dökülmüş kitleleri değil, tam

tersine sessiz çoğunlukları düşünüyorum. Türkiye tecrübesi hepimize bugün yaşanan taşkınlığın başışlanamaz bir kıskırtmacılıktan beslendiğini sezdirebiliyor. Ama, devlet, bakınız sayın Başbakan, olayları ancak gösterileri yasaklayarak önleyebiliyor. Belki bunun altında bir süre sonra polisle esnafın çatışmayacağı, belki ortak direnişe gideceği korkusu da yatmaktadır. Çünkü, Türkiye'deki kriz gerçekten çok büyüktür ve artık kolaylıkla aşılamayacak bir noktadadır.

Sayın Başbakan,

Bu aşamada, hâlâ yapılabilecek bir şeyler mevcuttur. Hükümetten ve başbakanlıktan çekilmeden, kabineye müdahale edebilir, bir değişikliği onur ve zıtlaşma sorunu olmaktan çıkarabilir, bunu ortaklarınıza benimsetebilir, kapsamlı bir toplumsal dönüşüm programının hazırlanması için çalışmaları başlatabilir, bunu bir toplumsal uzlaşma aracına dönüştürebilir, hiç değilse bu konularda ön alarak yeni bir duyarlılığın doğmasına yol açabilirsiniz. Bu, uzun siyasal yaşamınızda demokrasiye yaptığınız son ve belki de en büyük katkı olabilir.

Ben de, inanıyorum ki, çok büyük bir toplum kesimi de sayın Başbakan, sizi böyle hatırlamak istiyoruz. Bunun ayrıca tarihe karşı sorumluluğunuz olduğuna da içtenlikle inanıyorum.

Saygılarımla.